

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/100/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010437
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4318010437.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému F. Y., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28.08.2018 sp. zn. 3Nt/44/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.10.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného F. Y., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) podľa § 9 ods. 3 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody rozhodol o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného F. Y. (ďalej len „odsúdený“) tak, že ho preradil na ďalší výkon uloženého a nariadeného nepodmienečného trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Toto uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomnom odôvodnení uvádzal, že tresty nie sú závažného charakteru, nie je zaradený do práce, inú možnosť na získanie odmeny nemá a, maximálny stupeň by ho ešte viac pokazil a nedošlo by k náprave.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu riaditeľa ÚVTOS Želiezovce na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody jeho preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a na základe predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa správne zisťoval či sú splnené všetky formálne i materiálne podmienky.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na príslušné procesnoprávne ustanovenia i zistené fakty, ktoré boli v nezmenenom rozsahu predložené aj nadriadenému súdu.

Na základe faktov vyplývajúcich z hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody možno konštatovať, že u odsúdeného nie je plnenie programu zaobchádzania v ústave so stredným stupňom stráženia na požadovanej úrovni čím sú u neho splnené podmienky na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody na prísnejší režim. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a výstižne poukázal na všetky rozhodné skutočnosti a uviedol aj správne právne úvahy na základe , ktorých

vyhovel návrhu riaditeľa ústavu. Pretože tieto sú správne nadriadený súd na ne v podrobnostiach len odkazuje.

Odsúdený v sťažnosti uviedol len „vlastné hodnotenie“ doteraz vykonaného trestu odňatia slobody „pretože nie je zaradený do práce, inú možnosť na získanie odmeny nemá a tresty nie sú závažného charakteru, maximálny stupeň by ho ešte viac pokazil a nedošlo by k náprave“. Tieto „argumenty“ odsúdeného nie sú absolútne prijateľné a akceptovateľné. Odsúdený svojím správaním a plnením povinností v strednom stupni stráženia mohol preukázať, že trest má u neho dostatočný prevýchovný účinok. Už od začiatku výkonu trestu odňatia slobody však koná úplne opačne, čoho výsledkom je to, že z minimálneho stupňa bol preradený do stredného stupňa a teraz do maximálneho stupňa. Porušenia ústavného poriadku - porušenie povinností, prechovávanie nepovolených vecí, fyzický kontakt s iným odsúdeným, neplnenie pracovných povinností, porušenie časového rozvrhu dňa, i disciplinárnych trestov, je potrebné považovať za závažné a preukazujúce to, že účel trestu u odsúdeného ani v strednom stupni stráženia neplní svoj účel.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).